

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-220(22)/15/16/KS/AK

Warszawa, 16.08.2016 r.

DECYZJA DNR-1/90/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 i 868) w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek przedsiębiorców Ewy Hanc i Krzysztofa Hanc, prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą Z.P.H. „ADA” w Świdniku w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją nr DNR-1/41/2016 z 15 kwietnia 2016 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- a) uchyla zaskarżoną decyzję w całości,
- b) na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542) za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego ogólnych wymagań bezpieczeństwa – bluzy kod EAN 5907368174365 nakłada solidarnie na ww. przedsiębiorców karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzech tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa,
- c) w pozostałym zakresie umarza postępowanie administracyjne.

Uzasadnienie

Pismem z 12 maja 2016 r. przedsiębiorcy Ewa Hanc i Krzysztof Hanc, prowadzący działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą Z.P.H. „ADA” w Świdniku (dalej „strony postępowania”) złożyli wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej

decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „Prezesem UOKiK” lub „organem nadzoru”) nr DNR-1/41/2016 z 15 kwietnia 2016 r.

Dowód: pismo stron postępowania z 12 maja 2016 r., k. 74-87 akt postępowania

Pismem z 24 maja 2016 r. Prezes UOKiK poinformował strony postępowania o niespełnianiu wymagań formalnych, określonych w art. 22a ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów” przez część z załączonych do wniosku dowodów i jednocześnie wezwał je do przekazania dodatkowych wyjaśnień i informacji.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 24 maja 2016 r., k. 88-89 akt postępowania

Pismem z 9 czerwca 2016 r. strony postępowania poinformowały, że po kontroli przeprowadzonej w ich siedzibie przez Inspekcję Handlową w lutym 2016 r. skontaktowały się telefonicznie ze swoimi dystrybutorami w celu ustalenia, czy posiadają produkty będące przedmiotem postępowania, nie dysponują jednak żadnymi dowodami które by to potwierdziły. W wyniku podjętych działań ustaliły, że kilka sztuk bluz posiada jeden z dystrybutorów – „Giewont” sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie. Strony postępowania oświadczyły również, że nakazały temu przedsiębiorcy wyciągnięcie z kapturów swobodnie zwisających sznurków. Ponadto, strony postępowania oświadczyły, że w dniach 3 i 4 czerwca 2016 r. telefonicznie i mailowo skontaktowały się ze swoimi dystrybutorami, a 9 czerwca 2016 r. zwróciły się do nich o odesłanie posiadanych bluz z niezabezpieczonymi oczkami. Do pisma załączono oświadczenie jednego z dystrybutorów i wydruki mailowe spełniające wymagania określone w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Dowód: pismo stron postępowania z 9 czerwca 2016 r., k. 91-108 akt postępowania

Pismem z 17 czerwca 2016 r. Prezes UOKiK zwrócił się do jednego z dystrybutorów stron postępowania - „Giewont” sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie o udzielenie informacji dotyczących m.in. naprawy bluz będących przedmiotem postępowania. W odpowiedzi, pismem z 24 czerwca 2016 r. przedsiębiorca oświadczył, że o niespełnianiu wymagań bezpieczeństwa przez bluzy dowiedział się w lutym 2016 r, podczas dostawy innego towaru

przez Krzysztofa Hanca, który osobiście usunął sznurki z 46 sztuk bluz. Ponadto, przedsiębiorca oświadczył, że na prośbę strony postępowania odesłał posiadane 39 sztuk bluz (siedem sztuk zostało sprzedanych w okresie luty – marzec 2016 r.). Do pisma załączono kopie faktur zakupu bluz, w tym jedną fakturę która nie została przekazana przez strony postępowania w trakcie kontroli Inspekcji Handlowej.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 17 czerwca 2016 r., k. 110 akt postępowania
pismo dystrybutora z 24 czerwca 2016 r., k. 111-117 akt postępowania

W piśmie z 6 lipca 2016 r. Prezes UOKiK poinformował strony postępowania o rozbieżnościach jakie pojawiły się między wyjaśnieniami ich a dystrybutora „Giewont” sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie i jednocześnie ponowił prośbę o przekazanie dowodów potwierdzających kontakt z dystrybutorami w lutym 2016 r. W tym samym piśmie poinformował strony postępowania o przysługującym im prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 6 lipca 2016 r., k. 118- 119 akt postępowania

Pismem z 30 czerwca 2016 r. strony postępowania poinformowały o zwrocie bluz przez swoich dystrybutorów. Następnie w piśmie z 22 lipca 2016 r. strony postępowania oświadczyły, że nie dysponują żadnymi dowodami potwierdzającymi poinformowanie dystrybutorów o konieczności naprawy bluz w lutym 2016 r. Zmieniły także swoje wcześniejsze oświadczenie i stwierdziły, że to one – a nie dystrybutor - usunęły sznurki z bluz. Odnośnie nieprzekazania Inspekcji Handlowej jednej z faktur sprzedaży wyjaśniły, że nie zrobiły tego celowo.

Dowód: pismo stron postępowania z 30 czerwca 2016 r., k. 120-133 akt postępowania
pismo stron postępowania z 22 lipca 2016 r., k. 135-136 akt postępowania

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, przy uwzględnieniu stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania

decyzji przez organ w pierwszej instancji, jak i zmian stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji przez organ I instancji, a wydaniem decyzji przez organ odwoławczy (*vide* wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14 października 2009 r., II OSK 1565/08). Powyższe stanowisko sądu nie traci na aktualności także w przypadku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w którym to postępowaniu funkcję odwołania pełni wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W istocie bowiem w postępowaniu w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy organ powinien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całości, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak celowość i słuszność rozstrzygnięcia.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, że strony postępowania wprowadziły na rynek produkty niespełniające wymagań bezpieczeństwa – bluzy kod EAN 5907368174365 i na podstawie art. 24 ust. 4 pkt 1 lit b i pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów zakazał im wprowadzania na rynek tych produktów i nakazał ich natychmiastowe wycofanie z rynku. Ponadto, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK nałożył na strony postępowania karę pieniężną w wysokości 5 000 zł.

Strony postępowania w złożonym wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakwestionowały zarówno nałożone na nie obowiązki, jak i wniosły o uchylenie kary pieniężnej. W związku z tym, Prezes UOKiK uznał, że zaskarżyły decyzję w całości.

W złożonym wniosku strony postępowania nie negują, że wyprodukowały i wprowadziły na rynek produkty które nie są bezpieczne. Dowodzą natomiast, że zaprzestały produkowania bluz w styczniu 2015 r. Stwierdziły także, że w lutym 2016 r. – a więc przed wydaniem decyzji nr DNR-1/41/2016 z 15 kwietnia 2016 r. – podjęły działania w celu wycofania z rynku tych produktów, a tym samym nałożone w decyzji obowiązki są bezprzedmiotowe.

Uzasadniając swoje stanowisko, po pierwsze strony postępowania podniosły fakt nieodebrania informacji o wszczęciu postępowania administracyjnego. Należy zauważyć, że w przypadku niepodjęcia przez osobę fizyczną pisma w określonym terminie, zgodnie z art. 44 Kodeksu postępowania administracyjnego dochodzi do tzw. „doręczenia subsydiarnego”, opartego na „konstrukcji fikcji prawnej poprzez uznanie, że nastąpiło doręczenie pisma, które *de facto* nie miało miejsca” (wyrok NSA z 31 maja 2012 r., I OSK 2105/11). Prezes UOKiK zweryfikował zaistnienie przesłanek umożliwiających zastosowanie tego przepisu

w niniejszej sprawie i nie dopatrył się w tym zakresie żadnych naruszeń. Należy także podkreślić, że również strony postępowania nie przedstawiły żadnych przeciwdowodów które obaliłyby domniemanie doręczenia wynikające z art. 44 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. W związku z tym, Prezes UOKiK był uprawniony do uznania tego postępowania za prawidłowo wszczęte ze wszystkimi konsekwencjami wynikającymi z tego domniemania. Zarzut ten należy więc uznać za niezasadny.

Niezależnie od powyższego, nie ulega wątpliwości, że 1 lutego 2016 r. (dzień rozpoczęcia kontroli przez Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej przez strony postępowania) uzyskały one wiedzę o postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez Prezesa UOKiK w sprawie bluz. Ponadto, w piśmie z 25 lutego 2016 r. Prezes UOKiK szczegółowo poinformował przedsiębiorców o treści dokonanych ustaleń i żądań zawartych w piśmie informującym o wszczęciu postępowania i wyznaczył im termin na zajęcie stanowiska w tej sprawie. Co więcej, strony postępowania znały już procedurę i przebieg takiego postępowania – były już stronami postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK w 2014 r. Pomimo tego, strony postępowania ani w toku prowadzonej od 1 do 4 lutego 2016 r. przez Inspekcję Handlową kontroli ani w toku postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK w I instancji nie informowały żadnego z tych organów o podejmowaniu jakichkolwiek działań mających wyeliminować zagrożenie stwarzane przez bluzy.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strony stwierdziły, że zwróciły się do swoich dystrybutorów o zweryfikowanie stanów magazynowych już w lutym 2016 r., a więc przed wydaniem zaskarżonej decyzji. Jak już wskazano wyżej, okoliczność ta nie była znana Prezesowi UOKiK. W związku z tym, kluczową kwestią było ustalenie, kiedy strony postępowania podjęły działania w celu wycofania z rynku wprowadzonych przez siebie na rynek produktów, a w konsekwencji czy nałożony na nie w zaskarżonej decyzji obowiązek był zasadny. Pomimo dwukrotnego zwrócenia się przez Prezesa UOKiK do stron postępowania, nie były one w stanie przedstawić dowodów potwierdzających swoje twierdzenie. Z przedłożonych przez strony postępowania oświadczeń dystrybutorów bluz wynika natomiast, że zostały one podpisane już po otrzymaniu przez strony postępowania decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/41/2016 z 15 kwietnia 2016 r. (ze zwrotnego potwierdzenia odbioru podpisanego przez Ewę Hanc wynika, że odebrała ją 30 kwietnia 2016 r.). Ponieważ jednak z zasady prawdy obiektywnej wynika dla organu odwoławczego obowiązek podjęcia wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, a więc także dopuszczenia nowych dowodów, jeśli przyczynią się do

wyjaśnienia sprawy (wyrok NSA OZ w Lublinie z 26 marca 1999 r., I SA/Lu 130/98), Prezes UOKiK zwrócił się bezpośrednio do jednego z dystrybutorów o informację na ten temat. Pomimo rozbieżności dotyczących tego, kto usunął sznurki z bluz, „Giewont” sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie potwierdził, że miało to miejsce w lutym 2016 r. W związku z tym Prezes UOKiK postanowił oświadczenie stron postępowania uznać za wiarygodne i uchylić nałożony na nie obowiązek natychmiastowego wycofania z rynku produktów.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strony postępowania stwierdziły również, że bluzy będące przedmiotem postępowania nie są produkowane od stycznia 2015 r., a jako okoliczność która to potwierdza wskazały na brak tych produktów na ich stanie magazynowym w trakcie kontroli Inspekcji Handlowej. Pomimo tego, że oświadczenie to budzi pewne wątpliwości - bluzy (zarówno ze stójką, jak i z kapturem) są wprowadzane pod jednym kodem kreskowym, co uniemożliwia określenie, w jakiej ilości zostały wytworzone, a zebrane w toku postępowania dowody świadczą o tym, że bluzy były wprowadzane na rynek w styczniu 2016 r., a więc w miesiącu poprzedzającym kontrolę przeprowadzoną u stron postępowania - Prezes UOKiK postanowił również to oświadczenie uznać za wiarygodne i uchylić nałożony na strony postępowania zakaz wprowadzania tych produktów na rynek.

Strony postępowania wniosły także o uchylenie nałożonej zaskarżoną decyzją kary pieniężnej. Jak wynika ze stanowiska Naczelnego Sądu Administracyjnego, jedyną ustawową przesłanką warunkującą nałożenie kary na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów jest wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa (wyrok NSA z 16 listopada 2011 r., sygn. II GSK 1404/11). W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK stwierdził, że bluzy będące przedmiotem postępowania nie są produktami bezpiecznymi w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Strony postępowania nie kwestionują tej oceny, nie przedstawiły także żadnych dowodów które świadczyłyby o tym, że bluzy są bezpieczne. W związku z tym, Prezes UOKiK był uprawniony do nałożenia na nie kary pieniężnej. Za nałożeniem takiej kary w tym przypadku przemawia także okoliczność, że nie jest to pierwsze postępowanie prowadzone w stosunku do stron postępowanie - w 2014 r. Prezes UOKiK prowadził już postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa innej wprowadzonej przez nie na rynek bluzy. Strony postępowania powinny być więc tym bardziej świadome obowiązków i regulacji dotyczących bezpieczeństwa odzieży dla dzieci. Przypomnieć także należy, że naruszone przez strony postępowania wymagania obowiązują już przez dłuższy okres czasu, bo od 2009 r. – strony powinny je więc znać i stosować. Nie jest w opinii Prezesa UOKiK przekonujący argument stron postępowania, że sprzedały niewielką ilość bluz (543 sztuki w latach 2013 –

2016). Podejmując się wytwarzania jakiegokolwiek produktu przedsiębiorca musi zapewnić aby był on bezpieczny – każdy niebezpieczny egzemplarz stanowi bowiem potencjalne zagrożenie dla konsumentów, którymi w tym przypadku są dzieci. Jak wynika z ugruntowanego w tej materii orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego, każda osoba przystępująca do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 29 listopada, sygnatura akt I SA/Gd 1185/98).

Biorąc powyższe po uwagę, po ponownym przeanalizowaniu sprawy, w szczególności pod kątem argumentów przedstawionych przez strony postępowania, Prezes UOKiK podtrzymuje stanowisko o celowości nałożenia na strony postępowania kary pieniężnej. *„Nakładanie kar pieniężnych stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez producentów. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma zatem na celu zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić dolegliwość za jej naruszenie”* (vide wyrok WSA w Warszawie z 12 czerwca 2015 r., VI SA/Wa 123/15).

Zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wysokość kary pieniężnej ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. W związku z tym, że Prezes UOKiK uznał, że strony postępowania w jego toku powiadomiły dystrybutorów o niespełnianiu wymagań bezpieczeństwa przez bluzy i zaprzestały ich produkcji, postanowił potraktować to jako okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie. Nie można jednak pominąć licznych okoliczności obciążających – przede wszystkim braku współpracy w toku postępowania, którego to zaniechania w opinii Prezesa UOKiK strony postępowania nie wyjaśniły. Ponadto, podkreślić należy, że bluzy są przeznaczone dla dzieci, a więc konsumentów podlegających szczególnej ochronie i wreszcie okoliczności, że to drugie w stosunkowo krótkim okresie czasu naruszenie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez strony postępowania. W konsekwencji, Prezes UOKiK postanowił zmniejszyć nałożoną na strony postępowania karę pieniężną i orzec ją w wysokości 3 000 zł. Kara ta ma przyczynić się do nienaruszania przepisów ustawy przez strony postępowania w przyszłości, a w przypadku jeśli do takiego zdarzenia doszło by – do podjęcia współpracy z organami nadzoru. Należy w tym kontekście przywołać art. 12 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym producenci są

zobowiązani współpracować z organem nadzoru w celu uniknięcia lub eliminacji zagrożeń stwarzanych przez produkty przez nich dostarczane. W opinii Prezesa UOKiK, zachowanie stron postępowania nie może zostać uznane za wypełnienie tego ustawowego obowiązku. W opinii Prezesa UOKiK współpraca ta polega bowiem także na udzielaniu odpowiedzi na pisma Prezesa UOKiK i informowania organów nadzoru o podejmowanych działaniach, co w toku postępowania prowadzonego w I instancji nie miało miejsca.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję, albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK po ponownym przeanalizowaniu sprawy uznał że strony postępowania zaprzestały wprowadzania na rynek bluz kod EAN 5907368174365 i wycofały je z rynku, w związku z czym uchylił nałożone na nie decyzją DNR-1/41/2016 z 15 kwietnia 2016 r. obowiązki określone w art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i w tym zakresie umorzył postępowanie administracyjne, a także uchylił nałożoną zaskarżoną decyzją karę pieniężną w wysokości 5 000 zł i na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów orzekł karę pieniężną w wysokości 3 000 zł.

Mając powyższe na względzie, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
Zastępcą Dyrektora
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka